Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 159 ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 12 ՅՈՒԼԻՍ 1884 (Ն. Տ.) 24 ՅՈՒԼԻՍ 1 ՇԷՎՎԱԼ 1301

ՊԱՅՄԱՆԴ

Առանուագման տարը մէկ անգամի համար 3 զուրուշ. երկու անգամի համար 2 զուրուշ է. ասկէ անդամներու համար զատ սակարկութիւն կըլլայ։

Յօդուածոյ վերաբերեալ նամակ կամ որ և իցէ գրութիւն պէտք է ուղղել

«Առ խմբագրութիւն ԱՐԵՒԵԼՔ օրագրի»

ԹՈՓՈՒԶՈՒՆ, Զալաթիա, Տերտաուն Կիւճան խան։

իսկ գաւառներէն հետեւեալ հասցեին՝

{Սկսած} ոսմանեան ըսկունտրոյ ոդոթլե ոդոլերդ

ասոդարի սոզըր

40 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ի Պոլսոյ	համար	Տարեկան	դահեկան	արծաթ	200
»	»	Վեցամսեայ	»	»	100
»	»	Երեամսեայ	»	»	50
»	»	Ամսական	»	»	20
»	»	Չատով	»	»	4
Գաւառաց	համար	Տարեկան	»	»	240
»	»	Վեցամսեայ	»	»	120
»	»	Երեամսեայ	»	»	60
Օտար	երկիրներ	Տարեկան	Ֆրանք		56
»	»	Վեցամսեայ	»		28

Գաւառ պրակատարք դրամագլուխ համարած ծախքը խմբագրութեան վրայ է։

40 ՓԱՐԱ

Կ. ՊՕԼԻՍ
ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 12 ՅՈՒԼԻՍ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԱՐԴԻ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

Բոլերան նոր առաջնորդութիւնները ըրաւ։ Այժմ կը ճարակի Ֆրանսայի ամբողջ արեւելեան հարաւային մասին մէջ։ Թուլոնէ և Մարսիլիայէ անցաւ յԱլճ, Օգբէյ և Նիմ։ Բարիզի մէջ ևս քանի մը մարդիկ մեռան՝ ըստ պաշտօնական հաստատութիւն բացատրութեան՝ «տեղական» Բոլերայէ։ Բայց «տեղական» Բոլերայի մէկ հանգամանքը, զոր ո՛չ ոք ըրդ. Բոլս, ո՛չ ալ իր Ֆրանսացի քննդեմներուն կրցած ի վեր հանել, սա՛ կը թուի լինել թէ, «տեղական» Բոլերան մի քանի շաբաթէն լինելին կը փոխուի «Ասիականի»։ Բայց ո՛վ կրնայ աղէտին հետեւանքը դուշակել, եթէ ի Բարիզ ճարակել սկսի նոյն Բոլերա որ ցարդ հարիւրաւոր գոհեր ըրաւ ի Թուլոն և ի Մարսիլիա։ Պնդողներ կան թէ Ֆրանսայի վարակեալ մասից մէջ Բոլերայէ մեռնողներ սակի են պաշտօնական տեղեկագրաց և հեռագրաց ցուցածէն, և թէ ֆրանսական կառավարութիւնը կը սքօղէ ճշմարտութիւնն։ Այս առթիւ կը քննադատուի Բարիզի կառավարութեան թոյլ, երկչոտ և անզգայ ընթացքը։ Նախարարք ոմանք, նամանաւորապէս պարադայից մէջ ուրիշ նախարարութեանց տուած օրինակին հետեւելով, գնացին ի Թուլոն և ի Մարսիլիա։ Բայց կը դանդատուի թէ, իրենք որ ժողովրդեան սիրտ տալէ գնացած էին, ամենէն երկչոտ անձանց չափ կը վախնային վարակուելէ, և առաջի մէջ պէս անցան այդ երկու քաղաքներէ՝ առանց քաջալերանաց խօսք մ՚ըսելու հարկաւոր սեղեր։ Ա՛յսպիսի ազէտից մէջ տարակոյս չկայ թէ մեծ մարդոց բարի օրինակը լաւ տպաւորութիւն կ՚ընէ ժողովրդեան վրայ, և առաջը կ՚առնու ընդհանուր երկիւղին և տագնապին որք Բոլերայի հղօրագոյն նեցուկներն են։

Համաճարակի սխտերու մէկ սիւռը մենաշնորհն է իրենց հետ թշուառութիւն ալ բերել։ Ո՛րչափ տուներ փլան Թուլոնի և Մարսիլիոյ մէջ, ո՛րչափ ընտանիքներ վճռացան, և քանի՛ հազար անձինք անգործ մնացին, աւուր հացի կարօտ։ Բացուած հանգանակութիւնք այս թշուառութեան մեծութեան հաւասար արդիւնք չեն տուած դեռ։ Մարսիլիոյ մէջ մանաւանդ դորձարոյ գաւառն խնդիրը ապահովարար կը նկարագրուի։ Հարիւրաւոր գործատորք կառավարութեան դիմեցին, և հայ կամ գործ պահանջեցին։ Կառավարութիւնը չկրցաւ գոհացուցիչ պատասխան մը տալ։ Այս խնդիրը, յուսահատութեան մատնուած այժմ ղէնքի դիմել կը խորհին եղեր։ Ապրելու իրաւունքն անբռնաբարելի է։ Ամեն մարդ իրաւունք ունի աշխատելու և ինքզինք և իրենները սատրելու։ Անօթութիւնն յոռի խորհրդատու մ՚է։ Անօթութեամբ դրդռըտաւ և խռովարարներն ընկերութեան ամենէն վնասակար թշնամիներն են։ Բազաքական յանցաւորները կարելի է սրով և հրով ջախջախել, կամ ածորել։ Բայց հուրն ու երկաթն ի՞նչ կը գործեն աղքատութեան դէմ, այնպես ևս դէմ ոգի իրենց նշանաբան ընտրած են. «Կա՛մ ապրիլ՝ աշխատելով, կա՛մ մեռնիլ՝ կռուելով։»

Այս դաղափարներով, Մարսիլիոյ մէջ անօթի գործատորները և յանդուգն Անիշխանականները միանալով, դումարումներ կ՚ընեն և որոշումներ կուտան՝ քնկերութեան և կառավարութեան հանդէպ ղինեալ և սպառնական դիրք մը բռնելու, որպէս զի հաց տրուի իրենց։ Եթէ ֆրանսական հարուստ աղգը չուտով օգնութեան չհասնի իր այս կարօտեալ եղբարց, թշուառութիւնը կրնայ այնպիսի ծայրայեղութիւններ գործել տալ, որք մուգներն Բոլերայի պատճառած ելեւմտները։

ԽՆԴԻՐ ԿՈՆԿՈՑԻ

Նախաձեռնութեամբ Պիզմարք իշխանի, մեծ Տէրութեանց միջեւ բանակցութիւնք սկսած են որպէս զի դեսպանախորհուրդ մը գումարի Բոսնիոյ խնդրոյն կարդադրման համար։

Այս խնդիր անծանօթ չէ մեր ընթերցողաց։ Բոսնիոյ գեաը նոյն կարեւորութիւնն ունի Հարաւային Ափրիկէի համար, ինչ որ Նեղոս ունի Էիւիպտոս համար։ Օրերով նաւարկելի լայն, խորունկ և մեծ գետ մ՚է Բոսնիոյ, որ կ՚անցնի բարերը, ընդարձակ և բազմամարդ հովտի մը միջէն։ Եւրոպացիք բնակութեան աչք անկած են այս հովտի վրայ, որ մեծ ապագայ մ՚ունի։ Յարդ եւրոպական երկրաորերը ձեռնարկութիւնք եղան Բոսնիոյ հովտին մէջ։ Պ. Պրազա ի հաշիւ Ֆրանսայի և Պ. Սդանլի Պլճիոյ մէջ կազմուած Միջազգային Ընկերակցութեան մը ի հաշիւ երկրակալութիւնները ըրին ի Բոսնիոյ։ Երկուքն ալ երկրին եւրոպական ամերիկեան տէրութիւնք, ի դէսպանախորհուրդ դումարուելով, հրնան որոշել այնպիսի տեւական կարդադրութիւն մը, որ անհատական չանքերէ առաւել ազդեցիկ կերպիւ հարուածէ գերեվարձառն ի Բոսնիոյ։

Այս է, համառօտ ասել, Բոսնիոյ խնդիրը։

* *

Եւրոպական նորագոյն լրագիրք մեզ կը բերեն նկարագրութիւնն այն հանդիսաւոր տեսակցութեան զոր Պ. Պրազա ունեցած է Բոսնիոյ ընակիչներու թագաւոր Մաքսքոյի հետ, Ֆրանսային վերջին անգամ ի Հարաւային Ափրիկէ ուղեւորելուն առթիւ։ Մաքսքոյ Բոսնիոյ ցեղապետաց հղօրագոյնն է, և այս պատճառաւ թագաւոր տիտղոսը կը կրէ։ Պ. Պրազա նկզակկցութեան դաշնագիրը մը կնքած էր Մաքսքոյի հետ, որ իւր երկրին մէջ հաստատուելու ազատ իշխանութիւն տուած էր Ֆրանսացւոց, միանգամայն կնքելով դնելով Ֆրանսայի հղօր Հանրապետութեան պաշտպանութիւնն ներքեւ։ Պ. Պրազա այս արդիւնքը ձեռք բերած էր առանց արիւնհեղութեան, միայն հանդղական միջոցներով, և այս իրողութիւն Պ. Սդանլիի նախանձը գրգռած կը թուի, որ [illegible] ընելով հազիւ յաղթած էր ոտից կրնան մը դանել Բոսնիոյ ուրիշ կողմերն։

Աւստրիա հանառօտութիւն մը Պ. Պրազայի վերջին ձեռնարկութեան։ Այս պատմութիւն զաղտած է Բոսնիոյ ղրկուած ֆրանսական հեռագրատիչ մըմբն պաշտօնական տեղեկագրէն։

Պ. Պրազա մարտ անոյ մէջ չորեքշաբթի հասաւ Նկանչուհս, որ Բոսնիոյ դեսին մէջ փոքր նաւահանգիստ մ՚է, մերձ Մաքսքոյի բնակավայրին։ Պ. Պրազա 2–3 օր հոն կեցնալով, թագաւորին համար բերած ընծայները դուրս հանեց, և մեծ թափորով ճամբայ եղաւ։ Առջեւէն կ՚երթար առաջապահ խումբ մը, ուր կը հետեւէին երաժիշտք, դրօշակիրք, պարագք, չքեղ արկղ մը մէջ դրուած Դաշնադիրը, զոր վաւերացուցած էր Հանրապետութեան Նախագահը, մեծ սուրբեր, քուլեր, նիզակակիրներ, մասուցանելի ընծայները, թագաւորին դեսպանները, Հանրապետութեան Բոսնիոյ (Պ. Պրազա) ոսկեհուռ համազգեստով, և որ ի կարդին։ Ասոնք ընդհանրապէս իրենց կէս մէկքէն վար մերկացան՝ երբ հարկ եղաւ անցնիլ գետակէ մը, որով վրայ կամուրջ չհնելու պիտութիւնը կը պակսէր բոլորովին։ Ծանրարժէք կազմուածքներ լսեցի՝ որ կարծես թէ բաղմաթիւ չուներէ կազդուր, բայց տկար և անատոյդ կերպով, այնպէս որ ուրիկ դալը չեն կրցած հասկնալ։ Երբոր մտերցայ, աչքս արհի ամենէն զարմանալի բանը տեսայ։

Նապաստակը վազած միջոցին ցրկներ էր, իսկ չունս ալ նմանապէս ցրկներ էր, և նոյնչափ չուն՝ որչափ նապաստակ ծնած էին։ Բնագդմամբ վերջիններըը փախեր էին, առաջիններն ալ նոյնպէս բնագդմամբ ոչ միայն անոնց հետէն էնած այլ և բռնած էին, այնպէս որ այս որորդութիւնս մէկ չունով և մէկ նապաստակով սկսած և վեց չունով և վեց նապաստակով վերջացած էր։

Այս սքանչելի չան յիշատակին հետ կը հարկադրիմ կապել լիթուանեան քնաթը ձիու՝ անգին կենդանւոյ մը՝ յիշատակը։ Դիպուածով մը ձեռքս անցնելով՝ իմ հեծելական ճարտարութիւնս փառաւորապէս ցուցնելու առիթ տուաւ ինձ։ Լիթուանիոյ մէջ Բրզոպոմքի կոմսին ագարակներուն մէկուն մէջ կը դտնուէի. երբոր գահլճին մէջ նստած թէյ կը խմէի տիկնոջ հետ, այրերը բակին մէջ դեռահասակ ամպիս ձի մը կը քննէին որ ասպատանեն բերուած էր։ Ճանկարծ զարհուրելից աղաղակներ լսելով տանդուքէն վար վազեցի, և տեսայ ձին այն չափ կատղած որ մէկը չէր համարձակիր քովը մօտենալ. ամենէն քաջ հեծեալներն անչարժ և չփոթած կերեր էին. ամենուն դէմքին վրայ սարսափ նկարուած էր. յանկարծ մէկ ցատկելով ձիուն գլուխին վրայ նետուեցայ. այս անակնկալ անվեհերութեամբս ձին

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

)(4)(

ԱՐԿԱԾՔ

ՄԻԽՆԻԽԱՈՒԶԸՆ ՊԱՐՈՆԻՆ

ՎԷՊ ԴԵՐՄԱՆԱԿԱՆ

ԴԼՈՒԽ Դ.

ՄԻԽՆԻԽԱՈՒԶԸՆ ՊԱՐՈՆԻՆ ԾՈՒՆԵՐՆ ՈՒ ՁԻՆԸ

Միանգամային նչմարելի որ դքսուհոած սեղէս քիչ հեռի ածխահանքի հոր մը կար, և կասկած չկայ որ կինս և իւր դժբաղդ ընկերներն այն հորն լնկած էին։ Ձիարշաւ մծռակայ դիւղը վազեցի հանքահաններ գտնել բերելու, որք մեծ աշխատութեամբ յաջողեցան խեղճ կինս և իւր ընկերներն հորէն հանելու, որ առնուազն ինսնսն սաք խորութիւն ունէր։

Նախ ծառայ և իւր ձին հանեցին, յետոյ տեղակալ և ձին. վերջապէս կինս, և հետեւէն իւր փոքր ձին։ Դորձին ամենէն հետաքրքրաշարժ կողմը սա էր, որ այս սարսափելի դահավիժման մէջ ոչ ոք վիրաւորուած էր, այլ միայն քանի մը աննշան ճմլումներ ստացած էին. բայց սաստիկ վախցած էին։ Ինչպէս որ կրնաք երեւակայել, ոչ ևս կրնայինք որոք շարունակել, և ինչպէս որ կ՚ենթադրեմ, այս պատմութեանս միջոցին չունս մոռցաք. նեղաղմիտ կը լինիք ինձ որ ես ալ նմանապէս մոռցայ զայն այս սարսափելի դէպքէն յետոյ։

Հետեւեալ օրը, պաշտօնիս վերաբերեալ գործի երթալու պատրաստուեցայ, և տասն և հինդ օր տունէս դուրս մնայի։ Տուն վերադառնալուս պէս Տիանաս (չունս անունն էր) հարցուցի։ Ոչ ոք մտածեր էր անոր վրայ՝ կարծելով թէ հեռուէս եկած էր. հարկ էր յուսահատիլ զայն դանելէ։ Ամկայն ի վերջոյ լուտասոր դաղտիար մ՚անցաւ մտքիս մէջէն։

—Թերեւս կապանները երամին առջեւ կեցած կ՚սպասէ, ըսի։

Իսկոյն ձիուս վրայ նետուելով ճանբայ եղայ, լի յուսով և ուրախութեամբ. և արդարեւ դեռոյ տեսայ որ չունս անչարժ կեցած էր այն տեղ ուր տասն և հինդ օր առաջ թողած էի։ «Տիանա» դոչեցի. խնդայն ցատկեց և լաւ, և կապանները թռցուց, և ես ալ մէկ հարուածով գետն ի հինդ գետ գարկի։ Բայց խեղճ կենդանին հազիւ կրցաւ քովս գալ, այնչափ տկարացած ու նիհարցած էր նօթութենէն։ Պարապուրեցայ, զայն տուն տանելու համար, ձիուս վրայ առնուլ կինձ հետ. կրնաք խորհիլ թէ ինչ ուրախութեամբ յանձն կ՚առնուի այս անհանգստութիւն։ Քանի մ՚աւուր հանգստութիւն և խնամք առաջուան առողջութեանն ու կայտառութեանը վերադարձուցին զայն, և քանի մը չաբաթ յետոյ կրցի լուծել առիղծուած մը, որ առանց իմ չանս յաւիտեան անհասկանալի պիտի լինէր ինձ։

Երկու օրէ ի վեր նապաստակի մը հետևէն լինկած էի։ Շունս միշտ իմ կողմն կը քշէր զայն, բայց չէի կրնար երբէք զարնել։ Ես կասկածութեան մէջ ինկած էի։ Ձիարշաւ մծռակայ գիւղը վազեցի հանքահաններ գտնել բերելու, որք մեծ աշխատութեամբ յաջողեցան խեղճ կինս և իւր ընկերներն հորէն հանելու, որ առնուազն ինսնսն սաք խորութիւն ունէր։

Նախ ծառայ և իւր ձին հանեցին, յետոյ տեղակալ և ձին. վերջապէս կինս, և հետեւէն իւր փոքր ձին։ Դորձին ամենէն հետաքրքրաշարժ կողմը սա էր, որ այս սարսափելի դահավիժման մէջ ոչ ոք վիրաւորուած էր, այլ միայն քանի մը աննշան ճմլումներ ստացած էին. բայց սաստիկ վախցած էին։ Ինչպէս որ կրնաք երեւակայել, ոչ ևս կրնայինք որոք շարունակել, և ինչպէս որ կ՚ենթադրեմ, այս պատմութեանս միջոցին չունս մոռցաք. նեղաղմիտ կը լինիք ինձ որ ես ալ նմանապէս մոռցայ զայն այս սարսափելի դէպքէն յետոյ։

Հետեւեալ օրը, պաշտօնիս վերաբերեալ գործի երթալու պատրաստուեցայ, և տասն և հինդ օր տունէս դուրս մնայի։ Տուն վերադառնալուս պէս Տիանաս (չունս անունն էր) հարցուցի։ Ոչ ոք մտածեր էր անոր վրայ՝ կարծելով թէ հեռուէս եկած էր. հարկ էր յուսահատիլ զայն դանելէ։ Ամկայն ի վերջոյ լուտասոր դաղտիար մ՚անցաւ մտքիս մէջէն։

—Թերեւս կապանները երամին առջեւ կեցած կ՚սպասէ, ըսի։

Իսկոյն ձիուս վրայ նետուելով ճանբայ եղայ, լի յուսով և ուրախութեամբ. և արդարեւ դեռոյ տեսայ որ չունս անչարժ կեցած էր այն տեղ ուր տասն և հինդ օր առաջ թողած էի։ «Տիանա» դոչեցի. խնդայն ցատկեց և լաւ, և կապանները թռցուց, և ես ալ մէկ հարուածով գետն ի հինդ գետ գարկի։ Բայց խեղճ կենդանին հազիւ կրցաւ քովս գալ, այնչափ տկարացած ու նիհարցած էր նօթութենէն։ Պարապուրեցայ, զայն տուն տանելու համար, ձիուս վրայ առնուլ կինձ հետ. կրնաք խորհիլ թէ ինչ ուրախութեամբ յանձն կ՚առնուի այս անհանգստութիւն։ Քանի մ՚աւուր հանգստութիւն և խնամք առաջուան առողջութեանն ու կայտառութեանը վերադարձուցին զայն, և քանի մը չաբաթ յետոյ կրցի լուծել առիղծուած մը, որ առանց իմ չանս յաւիտեան անհասկանալի պիտի լինէր ինձ։

Երկու օրէ ի վեր նապաստակի մը հետևէն լինկած էի։ Շունս միշտ իմ կողմն կը քշէր զայն, բայց չէի կրնար երբէք զարնել։ Ես կասկածութեան մէջ ինկած էի։ Ձիարշաւ մծռակայ գիւղը վազեցի հանքահաններ գտնել բերելու, որք մեծ աշխատութեամբ յաջողեցան խեղճ կինս և իւր ընկերներն հորէն հանելու, որ առնուազն ինսնսն սաք խորութիւն ունէր։

Նախ ծառայ և իւր ձին հանեցին, յետոյ տեղակալ և ձին. վերջապէս կինս, և հետեւէն իւր փոքր ձին։ Դորձին ամենէն հետաքրքրաշարժ կողմը սա էր, որ այս սարսափելի դահավիժման մէջ ոչ ոք վիրաւորուած էր, այլ միայն քանի մը աննշան ճմլումներ ստացած էին. բայց սաստիկ վախցած էին։ Ինչպէս որ կրնաք երեւակայել, ոչ ևս կրնայինք որոք շարունակել, և ինչպէս որ կ՚ենթադրեմ, այս պատմութեանս միջոցին չունս մոռցաք. նեղաղմիտ կը լինիք ինձ որ ես ալ նմանապէս մոռցայ զայն այս սարսափելի դէպքէն յետոյ։

Հետեւեալ օրը, պաշտօնիս վերաբերեալ գործի երթալու պատրաստուեցայ, և տասն և հինդ օր տունէս դուրս մնայի։ Տուն վերադառնալուս պէս Տիանաս (չունս անունն էր) հարցուցի։ Ոչ ոք մտածեր էր անոր վրայ՝ կարծելով թէ հեռուէս եկած էր. հարկ էր յուսահատիլ զայն դանելէ։ Ամկայն ի վերջոյ լուտասոր դաղտիար մ՚անցաւ մտքիս մէջէն։

—Թերեւս կապանները երամին առջեւ կեցած կ՚սպասէ, ըսի։

Իսկոյն ձիուս վրայ նետուելով ճանբայ եղայ, լի յուսով և ուրախութեամբ. և արդարեւ դեռոյ տեսայ որ չունս անչարժ կեցած էր այն տեղ ուր տասն և հինդ օր առաջ թողած էի։ «Տիանա» դոչեցի. խնդայն ցատկեց և լաւ, և կապանները թռցուց, և ես ալ մէկ հարուածով գետն ի հինդ գետ գարկի։ Բայց խեղճ կենդանին հազիւ կրցաւ քովս գալ, այնչափ տկարացած ու նիհարցած էր նօթութենէն։ Պարապուրեցայ, զայն տուն տանելու համար, ձիուս վրայ առնուլ կինձ հետ. կրնաք խորհիլ թէ ինչ ուրախութեամբ յանձն կ՚առնուի այս անհանգստութիւն։ Քանի մ՚աւուր հանգստութիւն և խնամք առաջուան առողջութեանն ու կայտառութեանը վերադարձուցին զայն, և քանի մը չաբաթ յետոյ կրցի լուծել առիղծուած մը, որ առանց իմ չանս յաւիտեան անհասկանալի պիտի լինէր ինձ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ի ՀԱՅՈՑ ՑՈՒՑԱՆԻՒ

Ի ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԱՏԱՆԻ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԻ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Երեքշ., 23 Յուլիս ոճ 4 Սեպտ.
Հաջորդ Լուսնի լրանալը 4 1/2 օրից
Ամսվան միջին ջերմությունը 20 70
Ամսվան ցրտագույն օրը 12 1 95
Ամսվան տաքագույն օրը 29 17
Ամսվան միջին բարոմետրական բարձրությունը 7 92 1/2
Ամսվան փոփոխությունը ..... 8 (ը. ի.)
» » 1863 ——
» » 1869 ——
» » 1873 40
» » 1882 ——
Ամսվան միջին ջերմությունը 43 30
» ցրտագույն օրվա 230
Ամսվա 0 օրվա 293 75
» 1 օրվա ..... —— ——
» 2 » 1273 75
Հաջորդ Լուսնի (երես. տարբ.) 1200
» Ծննդյան 1886 25
Ամսվան 3 0/0 1877ի 93 1/2
Ամսվան 3 0/0 ..... 93 75
Խոսափան Ամսվ. (Միջին օրական.) ..... ——
Ներքաղաքի Ամսվ. (Միջին օրական.) 298 75
Ներքաղաքի Ամսվ. (տարբերություն) 38
Ամսվան 0/0 Հեղինակ 371 25
0/0 Հեղինակ ամսվան 25 17

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

(Հանի գրութիւնները Ժողովուրդ)

Ամսագրի Ա. տետրակի մէջ տպուած է Ղազարոս Աղայեանի հետաքրքրական յօդուածը Հայաստանի առաքելութեան մասին։ Հեղինակը ցոյց է տալիս, որ Հայաստանի առաքելութիւնը ոչ միայն կրօնական, այլ եւ մշակութային մեծ նշանակութիւն է ունեցել։ Նա գրում է. «Հայ եկեղեցին իր ծագումից ի վեր եղել է ոչ միայն հոգեւոր, այլ եւ ազգային մշակոյթի կրող։ Մեսրոպ Մաշտոցի գիւտը՝ հայոց գրերը, ստեղծուեց հենց եկեղեցական պահանջներից ելնելով, բայց նրա ազդեցութիւնը հասաւ շատ աւելի հեռու, քան միայն եկեղեցական գործերի շրջանակը։ Գրերի գիւտից յետոյ սկսուեց թարգմանական մեծ գործունէութիւն, որի շնորհիւ հայերը ծանօթացան հին աշխարհի գրականութեան լաւագոյն նմուշներին»։

Հեղինակը մանրամասն խօսում է Ա. դարի հայ թարգմանիչների մասին, որոնք թարգմանել են ոչ միայն կրօնական գրքեր, այլ եւ պատմական, փիլիսոփայական եւ գիտական երկեր։ Նա նշում է, որ հայերէն թարգմանութիւնները շատ դէպքերում պահպանել են հունարէն բնագրերի կորած մասերը։ Այս տեսակէտից հայերէն թարգմանութիւնները մեծ նշանակութիւն ունեն ոչ միայն հայ, այլ եւ համաշխարհային գրականութեան համար։

Յօդուածագիրը անդրադառնում է նաեւ հայ եկեղեցու դաւանական պայքարներին, որոնք ծագել են Քաղկեդոնի ժողովից յետոյ։ Նա գրում է, որ հայ եկեղեցին միշտ պաշտպանել է իր անկախութիւնը եւ չի ընդունել ոչ մի արտաքին ճնշում։ Այդ պայքարները մեծ դեր են խաղացել հայ ազգի ինքնագիտակցութեան զարգացման գործում։

Ամսագրի Բ. տետրակի մէջ տպուած է Գ. Տէր-Մկրտչեանի «Հայ գրականութեան պատմութիւն» աշխատութեան առաջին հատորի ակնարկը։ Հեղինակը նշում է, որ հայ գրականութիւնը ունի հարուստ անցեալ եւ որ նրա ուսումնասիրութիւնը մեծ նշանակութիւն ունի ոչ միայն հայագիտութեան, այլ եւ համաշխարհային մշակոյթի պատմութեան համար։

Ամսագրի Գ. տետրակի մէջ տպուած է Ստեփան Մալխասեանցի «Ազգային դպրոցի պատմութիւն» աշխատութեան առաջին հատորի ակնարկը։ Հեղինակը նշում է, որ հայ ազգային դպրոցի պատմութիւնը դեռ գրուած չէ, եւ որ Մալխասեանցի աշխատութիւնը մեծ նշանակութիւն ունի այդ բացը լրացնելու համար։

Ամսագրի Դ. տետրակի մէջ տպուած է Ստեփան Մալխասեանցի «Ազգային դպրոցի պատմութիւն» աշխատութեան երկրորդ հատորի ակնարկը։ Հեղինակը նշում է, որ այս հատորը նուիրուած է 19-րդ դարի հայ դպրոցների պատմութեան։ Նա գրում է, որ հայ ազգային դպրոցը ծագել է 18-րդ դարի վերջերին եւ զարգացել է 19-րդ դարում։ Հեղինակը մանրամասն խօսում է Մխիթարեան միաբանութեան, Մուրատ-Ռափայէլեան վարժարանի, Ներսիսեան դպրոցի եւ այլ հայկական դպրոցների մասին։

Ամսագրի Դ. տետրակի մէջ տպուած է նաեւ Գ. Տէր-Մկրտչեանի «Հայ գրականութեան պատմութիւն» աշխատութեան երկրորդ հատորի ակնարկը։ Հեղինակը նշում է, որ այս հատորը նուիրուած է 19-րդ դարի հայ գրականութեան։ Նա գրում է, որ 19-րդ դարը հայ գրականութեան համար մեծ նշանակութիւն ունի, որովհետեւ այդ ժամանակ հայ գրականութիւնը ազատուեց միջնադարեան կաշկանդումներից եւ սկսեց զարգանալ նոր ուղիներով։

Ամսագրի Դ. տետրակի մէջ տպուած է նաեւ Ա. Տէր-Մկրտչեանի «Հայ գրականութեան պատմութիւն» աշխատութեան եր

ԴՐԱՏԱՐԱՆ

ՀՈՂԱԲԱՂՁԱՅԻՆ ԴԱՐԱՆԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

Լուսաբեր Ընկերութեան Հրատարակութիւն

Ե. Օհանեան, Ա. Պետրոսեան և Ա. Ալիշանեան

Խմբագրապետ Բարձր Աթոռոյն Էջմիածնի

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ամէն տարի կը հրատարակուի 24 թիւ, որոնք կը կազմեն երկու հատոր։ Ամէն թիւ կը պարունակէ 2 մինչեւ 3 տպագիր մամուլ։

Ամէն թիւ կը հրատարակուի ամսոյ 1-ին։

Գինը տարեկան 6 ռուբլի։ Կէս տարուան համար 3 ռուբլի։

Ամսագրի գինը կանխիկ կամ նախապէս պէտք է վճարել։

Ամսագրի խմբագրութիւնը կը գտնուի Էջմիածնի Դպրանոցի շէնքին մէջ։

Ամսագրի գրասենեակը կը գտնուի Էջմիածնի Դպրանոցի շէնքին մէջ։

Ամսագրի գրասենեակը բաց է ամէն օր, բացի տօներէ, առաւօտեան ժամը 9-էն մինչեւ կէսօր։

Ամսագրի գրասենեակին մէջ կը ստանան նամակներ, գրութիւններ, գրքեր եւ ամսագրի համար նիւթեր։

Ամսագրի գրասենեակին մէջ կը ստանան նաեւ ամսագրի համար գումարներ